SVEČANA PODELITEV NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE ZA LETO 2020

PREDSTAVITEV

Planinska zveza Slovenije je ena največjih in najbolj množičnih nevladnih, prostovoljskih organizacij v Republiki Sloveniji. Je organizacija s tradicijo, saj je naslednica Slovenskega planinskega društva, ki je bilo ustanovljeno 27. 2. 1893. Predsednik PZS je Jože Rovan.

PZS je prostovoljna zveza društev. Njena glavna dejavnost je povezovanje društev in zagotavljanje pogojev za planinstvo v Sloveniji ter mednarodnem prostoru. Goji slovensko planinsko izročilo, izvaja prostovoljsko delo in deluje kot del civilne družbe, v javnem interesu in kot nacionalna panožna zveza s področja planinstva. Poslanstvo Planinske zveze Slovenije in celotne planinske organizacije je: Planinstvo kot način življenja. Častni kodeks slovenskih planincev je vrednota, ki jo spoštuje in uresničuje planinska organizacija. Načela delovanja planinske organizacije so: celovito planinstvo in njegova promocija, usmerjenost k društvom, usposabljanje obiskovalcev gora za varnejše gibanje v gorah, varovanje gorske narave, strokovnost in sodelovanje, preglednost delovanja in vključevanje javnosti v sprejemanje odločitev.

PZS združuje 292 društev (planinskih društev, klubov, postaj GRS) z 61.523 članov posameznikov (podatek je za leto 2019), tako članov A, B, članov B1 (starejših od 65 let), članov S + Š (srednješolci in študentje) ter mladih članov P + O (predšolski in osnovnošolski otroci). Glede na število prebivalcev Republike Slovenije to pomeni okrog 2,9 odstotka vsega prebivalstva. Od malce več kot 61 tisoč članov je več kot 19.500 mladih planincev, od predšolskih otrok do starosti 26 let.

Planinska društva upravljajo 179 planinskih koč, zavetišč in bivakov s skoraj 7400 ležišči in več kot 10.000 sedišči. Slovenske gore letno obišče okoli 1,7 milijona obiskovalcev, ki jim je na voljo mreža več kot 2.000 planinskih poti v skupni dolžini več kot 10.000 kilometrov po vsej Sloveniji. Za planinske poti po vsej Sloveniji skrbijo za to usposobljeni markacisti znotraj planinskih društev, v letu 2019 je bilo 855 registriranih markacistov PZS. Planinska društva vzdržujejo tudi 80 planinskih veznih poti -obhodnic; med njimi je najstarejša planinska vezna pot v Sloveniji ter ena najstarejših v Evropi in na svetu: Slovenska planinska pot, ki je bila ustanovljena leta 1953. Leta 2007 je bil sprejet Zakon o planinskih poteh. V okviru Planinske založbe izdaja PZS planinske zemljevide in vodnike, ki pokrivajo ves gorski svet Slovenije, ter strokovno in leposlovno literaturo. Planinski vestnik, revija PZS – revija za ljubitelje gora, je najstarejša še izhajajoča revija na Slovenskem; prvič je izšla že leta 1895.

PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE
SPD 1893
ALPINE ASSOCIATION OF SLOVENIA

SVEČANA PODELITEV NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE ZA LETO 2020

Izdala in založila: Planinska zveza Slovenije, Ob železnici 30 a, SI-1000 Ljubljana
www.pzs.si, info@pzs.si

Zbrali in uredili: Irena Pečavar Čarman in Saša Sitar

Lektoriranje: Sonja Čokl

Oblikovanje: Hedvika Petkovšek

Leto izdaje: 2020

Naklada: 60

Za Planinsko zvezo Slovenije, Jože Rovan

Tisk: Fotolito Dolenc, d.o.o., Ljubljana

Brez pisnega dovoljenja Planinske zveze Slovenije so prepovedani reproduciranje, distribuiranje, javna priobčitev, predelava ali druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, tudi fotokopiranje, tiskanje ali shranitev v elektronski obliki. Tako ravnanje pomeni, razen v primerih od 46. do 57. člena Zakona o avtorskih in sorodnih pravicah, kršitev avtorske pravice.

DRAGE PLANINKE, SPOŠTOVANI PLANINCI - PREJEMNICE IN PREJEMNIKI NAJVIŠJIH PRIZNANJ PLANINSKE ZVEZE SLOVENIJE

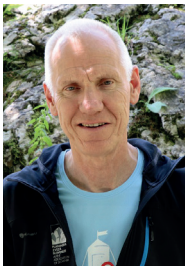

Pogled z vrha je tisto, kar nas vedno znova vleče v gore. Vreden je odločitve, da gremo na pot, vreden je truda in napora pri vzponu, vreden je zaradi odgovornega premisleka, kako naprej, in na vrhu gore pomeni varno in previdno pot v dolino.

Pravzaprav je vsako dejanje v planinstvu, pa naj bo to stvar posameznika, skupine, društva, komisije ali celotne Planinske zveze Slovenije, sestavljeno iz zamisli, odgovornih in pretehtanih odločitev, truda in naporov, zadovoljstva ob uspehih ter seveda ob obveznem pogledu, kako naprej. Le na tak način lahko dobro in uspešno nadaljujemo zdaj že skoraj 130-letnico uspešnega dela našega organiziranega planinstva. Planinska zveza Slovenije smo mi vsi – ljudje, sodelavci, prijatelji. Vsak od nas, še posebej prejemnice in prejemniki najvišjih priznanj, je izjemno dragocen za našo organizacijo.

V leto 2020 smo vsak zase ali pa vsi skupaj v društvih in krovni zvezi vstopili polni idej in načrtov, tudi skrbi in odgovornosti, kako bomo izpeljali svoje načrte. Se bomo odločili za pravo pot, bomo za pot nabrali dovolj moči, bo naš nahrbtnik dovolj poln, da se bomo na poti, na vrhu in tudi na cilju lahko okrepčali, da bomo imeli dovolj rezerve tudi za kakšno hudo uro, ki nas v življenju vedno znova kje počaka?

Spodbudne novice o posluhu države pri obnovi pogorelih planinskih koč, vendarle obeti za državno sofinanciranje obnove koč in poti, izobraževanje strokovnih kadrov Planinske zveze Slovenije, preventiva in ozaveščanje obiskovalcev gora o varni hoje v gore, vrhunski dosežki v alpinizmu, pričakovanje olimpijske medalje v športnem plezanju, ohranjena gorska narava, želja po dobrem obisku gora in uspešnem poslovanju naših koč, obilo planinskih tur vseh vrst in še mnogi drugi cilji so nas zapolnjevali v začetku tega leta, za vse nas in tudi za zgodovino posebnega leta.

Potem pa – v začetku le oddaljene novice o neznani bolezni tam nekje na daljnem vzhodu –, so bili naši načrti skoraj čez noč zamenjani z alarmantnim stanjem najprej v sosednji Italiji, odpovedmi, pojavom bolezni v Sloveniji in naposled tudi z zaprtjem javnega življenja, gospodarstva, druženja, z omejitvijo hoje v gore … Žal letos tudi v tem nagovoru, drage planinke in planinci, ne moremo zaobiti pojava in epidemije nalezljive bolezni Covid 19.

Na tem mestu bi se želeli zahvaliti vsem našim zvestim članom, podpornikom, prenekateremu posamezniku, ki ste zvesti članstvu v planinski organizaciji, ne glede na morebitno dejstvo, da v hribe že dolgo iz tega ali onega razloga ne morete hoditi. Hvala vsem, ki ste in ostajate naši člani.

Mnogo društev je bilo zaradi zaprtja koč gospodarsko prizadetih, odpovedana so bila usposabljanja, umanjkali so izleti, planinska druženja. Prvi val epidemije se je vendarle relativno hitro iztekel, kljub omejitvam se je lahko začela visoka planinska sezona, gore so bile lepo obiskane, nesreč je bilo celo nekaj manj kot leto poprej, žal se v kočah ni dalo prenočevati tako, kot smo bili tega vajeni poprej. Začeli smo graditi nov Frischaufov dom na Okrešlju. Olimpijske igre in tako želena medalja v športnem plezanju so se postavile v vrsto pričakovanj naslednjega leta.
Prešerno planinsko veselje nas bi skoraj poneslo v brezskrbnost, a se je zgodilo, kar so napovedovali. Z jesenjo, s časom, ko se po navadi zapirajo visokogorske koče, se je tudi za planinstvo še drugič letos postopoma ustavil čas; kaj hitro smo bili spet na tem, da planinsko raziskujemo le vzpetine v svojih občinah.
Izteka se leto 2020, leto, ki bo ostalo v zgodovini. Leto je bilo drugačno, morda bo tako tudi naslednje. Planinstvo ni izjema, zdaj kot Trnuljčica čaka, da bolezen mine in da spet zaživi. Gledamo naprej, naši načrti in naša pot ostajajo jasni in smeli. Smo v času, ko nas lahko poglobljen razmislek povede v prihodnost, ki bo lahko tudi drugačna, a vseeno lepa ter polna obogatenih doživetij v naših gorah in uspehov naše planinske dejavnosti.
Ta čas pa moramo z vsem svojim ravnanjem odgovorno prispevati k temu, da se bo epidemija širila čim počasneje in nekega dne tudi ustavila. Verjamemo, da bo zdravstveni sistem zmogel oskrbeti najhuje bolne in da bo žrtev čim manj. Stanje moramo jemati kar se da resno. Vsak od nas je preveč dragocen, da bi zaradi malomarnosti dopustili obolenje, hkrati pa se moramo zavedati, da nikoli ne vemo, kje nas kaj čaka. Tako je tudi sicer v življenju. Ker je vsako življenje dragoceno, ker nam ni vseeno, ker smo ljudje.
Na koncu bi se radi vsem prejemnikom priznanj v imenu vodstva PZS iskreno zahvalili za prispevek k razvoju planinstva in vam čestitali ob podelitvi najvišjih priznanj naše planinske organizacije.

Jože Rovan, predsednik PZS
Martin Šolar, podpredsednik PZS
Miro Eržen, podpredsednik PZS
Roman Ponebšek, podpredsednik PZS
Irena Mrak, podpredsednica PZS

SPOŠTOVANE NAGRAJENKE IN NAGRAJENCI, SPOŠTOVANE PLANINKE IN PLANINCI!

Si predstavljate, kakšen je bil svet v času, ki ga opisuje Janez Jalen v svoji knjigi Bobri. Morda me je njegov opis koščka Slovenije pred 4000 leti prevzel prav zato, ker je v svojem domišljijskem orisu pokrajine uporabil takratno arheološko znanje. Opisi potovanj po neskončnih gozdovih, vse tja do Triglava, kjer sta domovala Blisk in Grom, so vedno znova podlaga mojemu razmišljanju, kadar se potikam po naših gorah. Območja, ki so bila včasih neprehodna, so preživela številne generacije ljudi, ki so jih raziskovali in vključevali v svoje življenje. Vsaka je dodala nekaj svojega, času in napredku primernega. Kar je bilo dobrega in koristnega, se je ohranilo; ali se spreminjalo in zamrlo, ko se je z razvojem ponudila nova rešitev. Košček za koščkom, kot sestavljanje mozaika je nastajala gorniška pokrajina, kakršno imamo danes.

Kdaj se zavemo, da obstajajo ljudje, ki nam omogočajo gibanje in življenje v tem čudovitem okolju gora.

Morda takrat, ko se vračaš po celodnevnem plezanju in pri sestopu zgrešiš markacijo, jutro pa pričakaš lačen in premražen pod skalnim previsom.

Ali morda na nevarnih odsekih, ki so primerno zavarovani?

Ali ko te lovi nevihta, in se v zadnjem trenutku zatečeš v eno od planinskih koč ali v bivak?

Zagotovo se zaveš, da obstajajo taki ljudje, kadar gre kaj narobe. Pa tudi ko te v koči prijazno postreže človek, ki z gibi rok sprejme naročilo, ker je gluh.

Ali ko si vesel, da se s pridobljenim znanjem rešiš iz kočljive situacije?

Ali ko v tiskanih in elektronskih virih najdeš primeren cilj in bereš o zanimivih izkušnjah drugih?

Kako velika je organizacija Planinske zveze Slovenije, sem razumela šele, ko sem postala članica upravnega odbora. Takrat je ta suhoparna kratica PZS dobila obrise ljudi različnih področij in različnih starosti, ki se posvečajo celi mavrici dejavnosti te ogromne ustanove. Ljudi, ki s svojo požrtvovalnostjo in pogosto skriti v ozadju ustvarjajo pogoje, da ta naš planinski svet, posebno še v času, kot je letošnje leto, marsikomu polepša dneve, tudi v času izolacije.

Ti ljudje ste tudi vi. S svojim dolgoletnim delom ste zrasli iz anonimnosti in postali pomemben kamenček v mozaiku, ki se imenuje Planinska zveza Slovenije. Že dolgo niste več »nekdo« in »nekje«, imate svoja imena in priimke, delujete v točno določenih društvih in ste nepogrešljivi za delovanje te neverjetno velike in razvejane organizacije. Vaše delo na številnih področjih planinstva je postalo tako obsežno in pomembno, da ste danes

slavnostni nagrajenci. Današnji dan je namenjen vam, da se vam zahvalimo za vse ure, dneve in leta požrtvovalnega dela na področju planinstva, za vse, kar ste prispevali k temu, da je planinstvo pomemben dejavnik naše družbe, ki ureja, vzgaja in navdušuje vse in vsakogar, ki je povezan z gorami.

Hvala vam in moje iskrene čestitke.

Marija Štremfelj

Marija Štremfelj, slovenska alpinistka, profesorica biologije, žena in mama, prva Slovenka na osemtisočaku (Broad Peak, leta 1986); prva Slovenka, trinajsta ženska in tretja Evropejka v zgodovini na Everestu; skupaj z Andrejem pa sta na najvišji točki sveta stala kot prvi zakonski par.

ANTON JESENKO
Planinsko društvo Brežice

Anton Jesenko oz. Tone, kot mu rečemo planinci, je v članstvo PZS vstopil že kot srednješolec, član PD Brežice pa je od leta 1968, kjer je ljubezen do planinstva prenašal na mlade planince v društvu in v OŠ Brežice. Od leta 2000 je vzoren in odgovoren planinski vodnik. Doslej je Tone uspešno organiziral in vodil množične tabore in izlete v domače Alpe in v tuja gorstva, kot so Visoke in Nizke Tatre, v gore Bolgarije in Črne gore ter drugam. Sodeloval je pri izvedbi planinskih šol za mladino in odrasle ter pri organizaciji družinskih taborov. Bil je soorganizator tradicionalnega pohoda Po poteh slovenskega tolarja.
Bil je član upravnega odbora, leta 2005 pa je prevzel vodenje PD Brežice. Kot predsednik je skrbel, da se je delovni program društva v celoti izvajal in nadgrajeval. V delo društva je vključeval znanje, izkušnje in pobude PZS, MDO PD in drugih društev. Skrbel je, da je bilo sprotno delo registrirano v vsakoletnem internem glasilu Planinski utrinki. Posebno pozornost je vedno namenjal sodelovanju z MDO PD Zasavja in skrbel za sodelovanje s številnimi planinskimi društvi v Sloveniji in na Hrvaškem.
Leta 2012 je bil Tone Jesenko na skupščini PZS izvoljen za podpredsednika PZS, enako tudi leta 2014 za štiriletno obdobje. Zdaj vodi odbor za članstvo v okviru PZS.
Za dolgoletno uspešno prostovoljno delo v planinstvu in na številnih družbenih področjih mu je Občina Brežice leta 2014 podelila najvišje priznanje – oktobrsko nagrado.

MIRO PLEŠEC
Planinsko društvo Medvode

Miro Plešec je že vrsto let predan član PD Medvode in hkrati član njegovega upravnega odbora. Miro ni le pasivni član organizacije, znan je po tem, da zna marsikaj narediti tudi z rokami. Vse svoje aktivno življenjsko obdobje skrbi za naravo, zato je bil precej let načelnik naravovarstvenega odseka.
V zadnjih letih je močno pomladil odsek za varstvo narave, kar ni vedno

lahko. Nemalokrat se zgodi, da ima lepo utečeno delo že svojo zgodovino, vendar ko bi bila potrebna predaja mlajši generaciji, ni nikogar, ki bi delo nadaljeval.
Druga Mirova skrb so planinske poti. Skrbi za njihovo urejenost, pomaga pri delovnih akcijah, jih tudi sam organizira, če presodi, da je to potrebno. S svojimi rokami zna narediti stopničke iz brun, ve, kje zabiti klin in kje napeti jeklenico, da bo pot varna za obiskovalce. V društvo je pripeljal tudi ljudi, ki mu pomagajo pri skrbi za naravo ter pri izdelavi obveščevalnih in opozorilnih tabel za del Polhograjskih dolomitov, ki so v skrbi PD Medvode.

MARJAN OLENIK
Planinsko društvo Sežana

Marjan Olenik je član PD že od leta 1962. Leta 1971 je opravil tečaj za mladinskega vodnika, leta 1973 bil izvoljen v upravni odbor PD Sežana in bil njegov dolgoletni član. Leta 1978 je opravil izpit za alpinista in pozneje še za alpinističnega inštruktorja. Vodil je alpinistično sekcijo, v okviru društva organiziral alpinistično šolo in aktivno treniral mlajše.
Plezal je tudi sam, različne težavnostne smeri. Udeleževal se je raznih alpinističnih, plezalnih in trekinških odprav. Naj poudarimo samo odprave v Himalajo in perujske Ande. Leta 1982 je bil udeleženec odprave na Aconcaguo. Pozneje je opravil še vrsto vzponov in preplezal veliko plezalnih smeri, od tega veliko prvenstvenih.
Vsako leto pripravi za društvo izobraževalno predavanje in tako ob sliki in besedi seznanja udeležence predavanja s popotniškimi izkušnjami, s čimer gorski svet približuje javnosti.
Marjanova vsestranska angažiranost in sodelovanje z drugimi društvi, še posebej z Obalnim alpinističnim klubom, ima dolgo zgodovino.
Omeniti moramo tudi, da je svoje znanje prenašal na mlajše rodove ter s tem ohranjal planinstvo in alpinizem v svojem kraju in širši okolici.

ANICA HORVAT
Planinsko društvo Maribor Matica

Anica Horvat je v planinstvu mariborskega območja tako znana, da bi mirno zapisali le ime in vrsto priznanja, pa bi vsi rekli »Da, Anica si to zasluži«.
Leta 1971 je v Vratih opravila mentorski tečaj, nato pa še zimskega vo-

dniškega in inštruktorskega. Od leta 1969 je vodila otroke po slovenskih gorah in v teh desetletjih vzgojila nešteto mladih, ki so zrasli v odgovorne planince. Anica se ni ustavila le pri vodenju otrok, po gorah je vodila tudi odrasle planince.
Sprejemala je tudi druge zadolžitve, bila je vodja sveta mentorjev pri PD Maribor Matica, inštruktorica (narava in varstvo narave v gorskem svetu), predavateljica v planinskih šolah, kronistka PD od leta 1970, članica UO PD, urednica in lektorica glasila MO PD Melišče in vseh dosedanjih dvanajstih glasil PD Markacija, ter več priložnostnih publikacij. Ne smemo prezreti Aničinih člankov v Planinskem vestniku in v lokalnih časopisih.
Zapisati moramo tudi njeno uresničeno idejo – nadelavo planinske poti Po svečinskih goricah. Dolga leta je bila skrbnica poti.
Če vse njeno delo strnemo, lahko zapišemo, da je bila Anica Horvat velika motivatorka otrok in odraslih. Pokazala jim je pot v planinski svet, jih opozorila na njegove lepote in pasti. Veliko današnjih planincev ji je za to izredno hvaležno.

IZIDOR SODJA
Planinsko društvo Pošte in Telekoma Celje

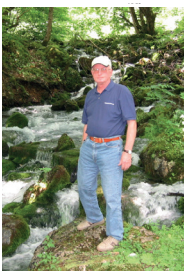

Izidor Sodja je bil med ustanovnimi člani PD, katerega ustanovna seja je bila 18. aprila 1970 na Gričku. Prvo veliko delo novega društva je bila organizacija 4. zbora planincev PTT Slovenije v Logarski dolini junija 1971, na katerega je prišlo tisoč planincev PTT in njihovih družinskih članov.
Izidor je vseh petdeset let aktiven član društva. V letih od 1983 do 1989 je bil predsednik društva, v tem času je organiziral dve srečanji planincev PTT na Šmohorju in na Svetini. V času njegovega predsedovanja je PD organiziralo prve planinske tabore za otroke staršev, ki so bili naši člani, oz. za otroke zaposlenih v PTT v Celju. Na tak način je Izidor želel gore približati mlajšim članom društva.
Od vsega začetka je aktiven na območju poti kurirjev in vezistov, saj PD skrbi za del poti med Andrejevim domom na Slemenu in Bohorjem. Večkrat je sodeloval kot markacist, z informacijami o našem delu je pomagal tudi Jožetu Dobniku pri pripravi vodnika Pot kurirjev in vezistov.
Danes je nenadomestljiv in zvest delovni predsednik občnih zborov društva, ki ga vedno zanima, kaj je v društvu novega, in z mlajšimi rodovi deli svoje bogato zgodovinsko znanje iz različnih obdobij delovanja društva. S svojim delom je pustil pomemben pečat v našem ožjem in širšem okolju.

KAREL ŽIBRET
Planinsko društvo Šmartno ob Paki

Karel Žibret oziroma Karlo, kakor mu rečejo planinski prijatelji, je aktiven član društva od leta 1975. Bil je mladinski vodnik, pozneje planinski vodnik, aktiven markacist in varuh gorske narave, predsednik PD in društveni blagajnik. Aktivno je deloval pri pridobivanju sponzorskih sredstev in pri razvitju društvenega prapora. Ni bilo akcije, kjer bi manjkal.
Karlo je izredno zaslužen za izdelavo Martinove poti, zaslužen za opis poti in za njegovo registracijo v kataster planinskih poti.
Vse svoje aktivno obdobje je posvetil delu z mladimi in vodil najzahtevnejše ture po slovenskem alpskem svetu in v tujini.
Še vedno je aktiven kot načelnik markacijskega odseka, ki skrbi predvsem za redno vzdrževanje Martinove poti in dela Savinjske poti.
Karlo Žibret je pomembno prispeval k oživljanju planinskega duha v kraju in k promociji planinstva med mladimi in starimi v Šmartnem ob Paki in tudi v širšem okolju.

STANKO PODMENINŠEK
Planinsko društvo Ljubno ob Savinji

Stanko Podmeninšek je dolgoletni član PD Ljubno. Velik ljubitelj slovenskih gora in vsega, kar je lepega v naravi, je svoj prosti čas posvetil razvoju in napredku PD Ljubno ob Savinji.
V svoji bogati društveni karieri je bil dolgoletni član upravnega odbora PD, podpredsednik društva, gospodar v društvu in v koči na Travniku. Pri koči je sodeloval od ideje za izgradnjo do postavitve koče leta 1990, ko je bila predana svojemu namenu in je dobila svoje ime. Pozneje, leta 1993, so kočo na Travniku razširili, ko so nadstrešek spremenili v zaprt večnamenski prostor. Stankovo znanje je bilo pri postavitvi in pozneje pri širitvi koče nepogrešljivo.
Kot markacist je bil vedno pripravljen pomagati pri nadelavi ali pri popravilu planinskih poti, ki so v oskrbi PD Ljubno ob Savinji.
Deloval je tudi kot član častnega razsodišča. Dokler je Stanku zdravje dopuščalo, je bil reden udeleženec vseh dejavnosti, ki jih je izvajalo društvo.
Za svoje delo je leta 1979 prejel Knafelčevo diplomo.

IVAN JANKO MIRNIK (posthumno)
Planinsko društvo Pošte in Telekoma Ljubljana

Janko Mirnik je začel svojo alpinistično pot leta 1948 v alpinističnem odseku Celje. S Cirilom Debeljakom in drugimi plezalci tiste dobe je opravil vrsto odmevnih plezalnih vzponov.
Ko ga je službena pot zanesla v Ljubljano, je leta 1951 ustanovil alpinistični odsek v Medvodah. Poleg aktivnega alpinizma se je vse bolj vključeval v organizacijsko delo v planinski organizaciji. Bil je član Komisije za alpinizem in v letih med 1961 in 1965 tudi njen načelnik.
Zaznavno sled je pustil v gospodarstvu planinske zveze, sprva od leta 1977 kot član, v letih od 1979 do 1989 pa kot načelnik Gospodarske komisije.
Med letoma 1989 in 1997 je bil podpredsednik Planinske zveze Slovenije.
Gorski reševalni službi pa se je priključil že leta 1950 in opravljal njeno poslanstvo.
Bil je dolgoletni tajnik odbora alpinistov veteranov in s tem tudi v poznejših letih povezan z alpinizmom.
Za delo v planinski organizaciji je prejel državno odlikovanje Zasluge za narod.

SPOMINSKA PLAKETA
65 LET

JANI BELE
Planinsko društvo Rašica

Jani Bele je član PD Rašica že od leta 1965. Zelo kmalu je postal mladinski vodnik in leta 1970 načelnik MO. V tistem času je imel MO PD Rašica planinske skupine na petih osnovnih šolah in posebno skupino vojakov v vojašnici v Šentvidu. Leta 1977 je s peščico zagnancev ustanovil AO in bil motor njegove aktivnosti prvo desetletje delovanja. Tri leta je bil načelnik AO, osemnajst let pa član UO PD. V 80-ih letih je postal član Komisije za alpinizem pri PZS, v kateri je najprej skrbel za tri tradicionalna alpinistična smučarska tekmovanja, nato pa je za četrt stoletja prevzel vodenje Podkomisije za vzgojo in izobraževanje pri KA PZS, preko katere so Janija spoznale cele generacije slovenskih alpinistov. V tem času je izobrazil okoli štiristo alpinističnih inštruktorjev in konec 90-ih uvedel državne izpite za alpiniste, s katerimi je PZS poenotila kakovost in kriterije za pridobitev osnovne alpinistične izobrazbe.
Leta 1990 je bil prvič inštruktor v slovenski alpinistični šoli za gorske vodnike v Manangu (Nepal).
Gorski reševalni službi Slovenije se je Jani pridružil leta 1983 in z njo opravil nešteto reševanj v gorah. Zadnjih dvanajst let v GRZS predseduje Komisiji za informiranje in analize. Njegovo poslanstvo je obveščanje in usmerjanje ljudi k varni hoji v gore, ki ga lahko spremljamo v javnih medijih. Svoje bogato znanje je opisal v dveh priročnikih:
Proti vrhovom, priročnik za gibanje v gorah (2005) in Nevarno proti vrhovom, priročnik o nevarnostih v gorah (2017).
Janijeva alpinistična kariera traja že petdeset let. Čeprav je vertikale zamenjal za turno smučanje in manj zahtevne vzpone na vrhove, je njegovo gibanje še vedno v sozvočju z naravo in človekom.

SPOMINSKE PLAKETE
70 LET

MILAN MLAKAR
Planinsko društvo Kočevje

Milan Mlakar se je včlanil v PD Ljubljana-Matica leta 1969. Aktivno je začel delati leta 1985, ko je prišel v PD Kočevje. Od leta 1995 je bil s krajšo prekinitvijo načelnik Gospodarskega odseka in podpredsednik društva vse do leta 2016, ko je bil izvoljen za predsednika PD Kočevje.
Milan je pobudnik in aktivni udeleženec večine delovnih akcij društva – tako na planinski koči pri Jelenovem studencu kot tudi na planinskih poteh. Bil je aktivni pomočnik Marku Prezlju pri izdelavi Kočevske planinske poti in še vedno skrbi za dokumentacijski del poti. S svojim znanjem in ugledom gospodarstvenika je pridobil veliko sponzorskih sredstev pri izgradnji prizidka in obnovi Koče pri Jelenovem studencu.
V tem času je pridobil licenco vodnika PZS kategorije A in je pripravnik za vodnika kategorije B. Letos pa je pridobil še naziv gorski stražar.
Ob vsem prostovoljnem delu je ponesel zastavo občine Kočevje na Kilimandžaro, Mont Blanc in še na druge vrhove. Milanovo delo v PD je pomembno zaznamovalo planinstvo na kočevskem, dolenjskem in belokranjskem območju.
Za svoje delo je prejel plaketo Športne zveze Slovenije.

STANISLAV PINTAR
Planinsko društvo Škofja Loka

Stanislav Pintar ima za seboj 30-letno aktivno delo v PD Škofja Loka. Trenutno opravlja sedmi štiriletni mandat naloge gospodarja v Koči na Blegošu. Organizira in vodi delovne akcije za redno oskrbo koče, sodeluje pri vzdrževalnih delih, urejanju dostopnih komunikacij, pri pripravi kurjave in še bi lahko našteli.
Po svoji dolžnosti je član Gospodarske komisije, ki skrbi za uspešno gospodarjenje s kočo na Blegošu, domom na Lubniku in z drugim nepremičnim in premičnim premoženjem, ki je v lasti PD Škofja Loka. Vedno si prizadeva za povečanje obiska na kočah, pa naj bo to pri prilagajanju časa poslovanja ali kako drugače. Obe koči imata certifikat Okolju prijazna pla-

ninska koča, koča na Blegošu pa tudi Družinam prijazna planinska koča. Stanetovo delovanje pa je neprecenljivo tudi v odboru Blegoških korenin, katerih načelnik je že štirinajst sezon.
V vsem času delovanja v društvu sodeluje v organih upravljanja ter vedno priskoči na pomoč pri organizaciji in izvedbi izletov in drugih prireditev, ki so v domeni PD. Tako je vedno med organizatorji spominskega pohoda Po poti Cankarjevega bataljona, Pasja ravan - Dražgoše in je eden od nosilcev večdnevnih planinskih izletov v gorstva držav Balkana ter v gorovja Evrope.

MARJAN MALLY
Planinsko društvo Poljčane

Marjan Mally je postal član PD leta 1962, ko je bila na OŠ Poljčane ustanovljena planinska skupina. Leta 1974 je opravil tečaj za vodnika PZS in pridobil kategoriji A in B, leta 2004 pa še kategorijo D. V dolgih letih je vodil številne izlete po slovenskem in avstrijskem delu E6, po E7, pa tudi po Martinovi poti.
Zdaj vodi torkove planinske pohode veteranov v domačem planinskem društvu in v MDO PD Podravje, v katerem je že od ustanovitve skupine, to je od leta 2012, član odbora. Za več kot štirideset let vodenja planinskih izletov je leta 2016 prejel priznanje častni vodnik PZS.
Leta 1999 je postal še markacist in zdaj že nekaj let uspešno vodi odbor za planinske poti pri MDO PD Podravje.
Marjan je že trideset let dopisnik medobčinskega tednika Panorama. Do zdaj je pripravil preko 1370 prispevkov s planinsko tematiko. To je delo, ki zahteva veliko vztrajnosti, domiselnosti in tudi časa. Vse prispevke obogati s fotografijami in s tem razveseljuje tako bralce kot druge planinske prijatelje.

EDITA BEČAN
Planinsko društvo Lovrenc na Pohorju

Edita Bečan je bila rojena v znani planinski družini Jurše v Rušah. Že pri šestnajstih letih je postala mladinska vodnica. Z brati in ruškimi planinci je obiskovala gorski svet od Balkana do Zahodne Evrope, se udeleževala orientacijskih tekmovanj in se čedalje aktivneje udejstvovala v ruškem mladinskem odseku.
Pri enaindvajsetih letih se je zaposlila kot učiteljica matematike na OŠ Ru-

še in začela delati kot mentorica mladim planincem. Dvajset let pozneje je službo in mentorsko delo nadaljevala v Lovrencu na Pohorju. Vse do upokojitve je planinske vrednote predajala generacijam učencev v Rušah in v Lovrencu. V vsem tem času je popeljala številne otroke na izlete, organizirala planinske šole in druge aktivnosti s planinsko tematiko, s tem pa v desetletjih svojega dela vzgojila nešteto odgovornih planincev.
Za svoje delo je prejela poleg častnih znakov PZS še priznanja Mladinske in Vodniške komisije ter obeh PD, tako Ruš kot Lovrenca na Pohorju.

JOŽE MAROVT
Planinsko društvo Dobrovlje Braslovče

Jože Marovt od leta 1996 aktivno sodeluje v PD kot planinski vodnik v letnih in zimskih razmerah. Vedno priskoči na pomoč OŠ Braslovče pri organizaciji in izvedbi planinskih izletov ter pri organizaciji pohodov. Jože že petindvajset let aktivno sodeluje na Taborih mladih planincev kot organizator, ekonom in vodnik.
Še vedno se redno udeležuje tekmovanj v planinski orientaciji in je soorganizator tekmovanj v domačem PD.
V PD že več let opravlja delo markacista, deset let je bil predsednik društva, zelo aktiven je bil v upravnem odboru društva, zdaj pa je član nadzornega odbora PD Dobrovlje.
Jože Marovt je oseba, ki vsako delo, ki ga sprejme, opravlja z vso zagnanostjo in vestnostjo. Vedno je dobre volje, pripravljen pomagati na vseh društvenih področjih, s čimer je veliko pripomogel k prepoznavnosti društva tudi v širši okolici.

JOŽE KAMENŠEK
Planinsko društvo Slovenske Konjice

Jože Kamenšek je vse od vstopa v PD zelo aktiven član na vseh področjih delovanja. Od leta 1993 do leta 2001 je bil predsednik društva in pod njegovim vodstvom je bil postavljen stolp na najvišji točki konjiške gore na Stolpniku. Vse dogodke je fotografiral in dokumentiral za arhiv.
Vsako leto je pod njegovim vodstvom nastal letni koledarček pohodov in kar nekaj let tudi društveni koledar.
Jože je vodnik PZS kategorij A, B, C, D, E in G. To pomeni, da zna varno voditi planince v lahkih in zahtevnih razmerah, v kopnem in v snegu, pa tudi lahke turne smuke.

Je inštruktor planinske vzgoje in turnokolesarski vodnik II (to so težavnostno in orientacijsko zahtevne ture). Prav zadnja leta Jožeta povezujemo predvsem s turnim kolesarstvom. Marsikateri zapriseženi planinec je v tej panogi kolesarstva našel nove izzive.
Jože Kamenšek je s svojim znanjem veliko doprinesel k razvoju planinskega društva, predvsem pa je treba poudariti njegovo pomoč novo usposobljenim planinskim vodnikom pri njihovem poslanstvu, to je prijatelje planince varno voditi po planinskih poteh.

HUSEJN DJUHERIĆ
Planinsko društvo Velenje

Husejn Djuherić je iz varnega domačega zavetja v Bosni prišel v Slovenijo, v Velenje. Ko je sedel v šolskih klopeh, ga je takrat mlad profesor Andrej Kuzman s svojim zgledom navdušil za gorski svet. Husejn se je zaposlil v premogovniku in si ustvaril družino. Najprej sam, pozneje z družino in prijatelji je prehodil večji del slovenskih gora. Želel se je povzpeti na najvišji vrh Evrope, na Mont Blanc. Pri pripravah na ta zahtevni vzpon je s prijatelji osvajal slovenske vrhove in na enem od teh vzponov je dobil ime Miha Jalovški – mnogi ga poznajo samo po imenu Miha.
Leta 1996 je začel delati tudi v planinski organizaciji. Prevzel je vodenje planinske sekcije v Premogovniku Velenje, ki je pod okriljem PD Velenje, in jo vodil vse do leta 2005.V tem času je društvo izšolalo kar nekaj planinskih vodnikov, eden izmed njih je bil tudi Miha. Njegovo delo v vodništvu in v sekciji je bilo prepoznavno tudi v društvu. Postal je član UO PD, leta 2010 je prevzel vodenje Odseka za izletništvo in vodništvo. Obe funkciji opravlja še danes. Predlagan in izvoljen je bil za člana izvršnega odbora Vodniške komisije pri PZS in člana OVO Savinjskega MDO PD.
Tudi ob selitvi iz Velenja ni opustil svojega dela. Še vedno širi duh planinstva med somišljeniki v okolici, kjer živi zdaj. Leta 2011 je ustanovil Planinsko sekcijo Pilates Dolič, ki deluje pod okriljem PD Velenje. Sekcija je na njegovo pobudo uredila tematsko pot iz Hude luknje do izvira reke Pake ob njenem toku.
Čeprav Miha Jalovški že nekaj let uživa v pokoju, je njegov planinski duh še vedno zelo živ.

FRANC MAROVT
Planinsko društvo Ljubno ob Savinji

Franc Marovt ali Franjo, kot ga imenujejo planinski prijatelji, je član PD že mnogo let. Skupaj z bratom in s svojo ožjo družino je vseskozi planinsko aktiven. Je velik prijatelj narave in planin.
Čeprav v Planinskem društvu Ljubno ob Savinji ni prevzemal funkcij v organih društva, je brez njega v dolgih letih minila redkokatera delovna akcija. Razdajal se je pri gradnji koče na Travniku in pri postavitvi razgledneg stolpa na Turnovki.
Franjo je bil pobudnik neformalnega Društva klobukarjev, katerega člani se srečujejo po naših planinah in s tem planine približujejo širši javnosti.
Njegova velika ljubezen je tudi kultura in v PD skrbi za ohranjanje planinske pesmi.
Velikokrat so ljudje, ki ne zasedajo vodilnih položajev v društvu in drugod, prezrti. Ne smemo pozabiti »marljivih mravljic«, ki skozi desetletja delajo v dobro vseh planincev, – Franjo Marovt je eden izmed njih.

SPOMINSKI PLAKETI
75 LET

ANGELA HAJZER
Planinsko društvo Ravne na Koroškem

Angela Hajzer je v dolgoletnem in vseskozi aktivnem delovanju v ravenskem PD, ki mu namenja poseben del svojih življenjskih moči, storila za planince veliko dobrega.
Je članica UO PD Ravne in zelo odgovorno skrbi za urejenost društvene blagajne. Ob tem že vsa leta vodi pobiranje članarine društva in hkrati ureja evidenco članov društva.
Angela zelo rada poprime za različna dela pri urejanju koče na Naravskih ledinah. Saj vsaka planinska koča potrebuje »žensko roko«, pa če to priznamo ali pa tudi ne.
Ob različnih priložnostih pa s svojim vedrim značajem in veliko ljubeznijo do slovenske ljudske pesmi prispeva svoj delež k večji družabnosti v društvu. S pesmijo in s svojo razvejano prostovoljno dejavnostjo pomaga krepiti zavest o razvoju in ohranjanju slovenske in kulturne dediščine in s tem tudi slovenstva.

ALOJZIJ PRISTAVNIK
Planinsko društvo Ravne na Koroškem

Alojzij Pristavnik je po poklicu upokojeni geograf in zgodovinar, po duši srčen gornik, že več kot štiri desetletja planinski vodnik.
Njegove ture so vedno prepletene s pripovedjo, polno ljubezni do Koroške, polne spoštovanja do naravne in kulturne dediščine. Z vso skrbnostjo vodi številne pohodnike, ki na tak način preživljajo prosti čas, krepijo zdravje in spoznavajo lepote Slovenije. Hkrati pa nanje prenaša znanje in vedenje o naravni in kulturni dediščini ter s svojo raznovrstno prostovoljno dejavnostjo pomaga krepiti zavest o pomembnosti ohranjanja slovenskega sveta.
Več kot štirideset let je vodil izredno plodno planinsko dejavnost na OŠ Prežihovega Voranca in vzgojil številne generacije mladih gornikov, ki so mu za to neizmerno hvaležni.
V planinskem društvu Alojzij Pristavnik skrbi za ohranjanje spominov v pisni obliki – arhivira dogodke.
Za svoje obsežno delo je leta 2013 prejel nagrado Občine Ravne na Koroškem.

SPOMINSKE PLAKETE
80 LET

JANEZ BOHINC
Planinsko društvo Rašica

Janez Bohinc je član planinskega društva že zelo dolgo. S svojim prostovoljnim delom je sodeloval pri gradnji koče na Rašici. Bil je planinski vodnik in vodil številne izlete in tradicionalne pohode.
Kot zavzet član društva se je lotil markacijskega dela in dolga leta vodil markacijski odsek v društvu.
Več let je vodil društveno pisarno in pobiral prijave za izlete in društveno članarino. Leta 1971 je bil izvoljen v UO PD Rašica; bil je predsednik Komisije za izobraževanje in propagando, sodeloval je v Gospodarski komisiji, bil je načelnik Komisije za varstvo narave, član Komisije za izletništvo in Komisije za poti, pa tudi načelnik Komisije za planinske poti.
Janez pa je dolga leta aktiven tudi v MDO PD Ljubljane kot načelnik odbora za planinske poti.
S svojim delom je v več desetletjih veliko pripomogel k uspešnemu delovanju planinskega društva Rašica in tudi širše; planinske poti, ki jih pokriva MDO PD Ljubljane, so mu poznane do najmanjše podrobnosti.

IRENA ZALAR
Planinsko društvo Rašica

Irena Zalar se je PD Rašica pridružila leta 1980, pred tem je bila deset let članica PD Iskra. Bila je zagnana planinska vodnica in dolgoletna uspešna načelnica vodniškega odseka.
Upravnemu odboru PD se je pridružila leta 1981, od leta 1982 naprej je vodila Komisijo za izletništvo in propagando. V letih od 1987 do 1995 je bila podpredsednica društva, nato pa deset let predsednica. V času njenega predsedovanja je Planinski dom na Rašici postal zunanje urejen, zgradba pa bolj kakovostna. Irena je zaslužna za ureditev okolice doma, zamenjavo oken in notranje opreme, njena velika zasluga pa je tudi napeljava vodovoda iz Dobenega do Doma na Rašici.
V svojem predsedniškem mandatu je začela s postopki legalizacije Planinskega doma na Rašici, ki se je v naslednjih letih tudi uresničila.
Irena je bila v 60-letni zgodovini PD Rašica edina ženska predsednica,

kar se je nedvomno odražalo v skrbnosti njenega vodenja društva. Veliko energije je vseskozi vlagala v povezovanje in druženje z drugimi PD. S svojo srčnostjo in računovodsko natančnostjo je v desetih letih vodenja društva ustvarila rezultate, ki bodo še dolgo bogatili Planinski dom na Rašici.

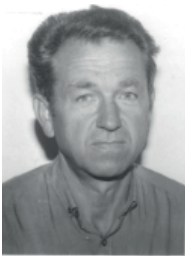

PETER GLOBOČNIK
Planinsko društvo Iskra Kranj

Peter Globočnik je član planinske organizacije od leta 1974. Kmalu po včlanitvi v društvo je začel razmišljati, da mu je vodenje po planinskih poteh pisano na kožo, zato je šel v uk k dvema priznanima vodnikoma v PD Kranj, to sta bila Jože in Meta Šparovec. PD Iskra Kranj je bilo takrat sekcija PD Kranja in Peter je bil dve leti vodja sekcije.
V tistem času ni bilo izobraževanja za vodnike v takšni obliki kot danes. Najprej si bil vajenec, nato pomočnik. Vodnik (danes bi rekli inštruktor) je moral pisno potrjevati vsak vzpon ali pohod, pri katerem je kandidat sodeloval. S svojo zavzetostjo in ljubeznijo do planin si je prislužil kategorijo A, B in D. Peter letos obeležuje 40-letnico vodenja v PD Iskra Kranj. Če začnemo seštevati, koliko izletov na mesec je vodil, in pomnožimo s številom 40, pridemo do trimestne številke, ki mu jo lahko marsikdo zavida. Izpeljati toliko izletov je mogoče samo z veliko ljubeznijo do gora in do planinskih prijateljev.
Glede na leta zdaj izbira lažje ture, tudi število vodenj je temu primerno zmanjšal, a je pri tem ohranil svojo hudomušnost, bistrega duh in preudarno razmišljanje.

MIROSLAV SUŠEC
Planinsko društvo Mislinja

Miroslav Sušec, ki je med planinskimi prijatelji bolj poznan kot Mirko, je že od leta 1982 aktivni član društva. Vrsto let je bil vodja markacijskega odseka, ki skrbi za 66 km planinskih poti. Poskrbel je za obnovo poti na območju občine in izdelavo nekaterih novih poti na južnih obronkih mislinjske doline. Opravil je veliko prostovoljnega dela pri urejanju poti in obnovi markacij.
V letu 2015 se je vključil v praznovanje 40-letnice odprtja evropske pešpoti E6 Baltik–Jadran, ki poteka po Sloveniji od mejnega prehoda Radlje do Strunjana. Na trasi, ki poteka čez občino Mislinje je pregledal in obnovil vse oznake.

Vsa leta je Mirko stremel za tem, da je pridobil nove prostovoljce, ki so še kako dobrodošli. Skupaj so poskrbeli, da so planinske poti in odseki planinskih poti, za katere skrbi PD Mislinja, registrirani in zabeleženi v bazi planinskih poti, ki jo vodi Komisija za planinske poti pri PZS.
Ves čas delovanja je aktivno sodeloval pri delu upravnega odbora PD, dvajset let je bil društveni praporščak in tako zastopal društvo na svečanostih, proslavah, prireditvah in drugih dogodkih v okviru občine in širše.
Odbor za planinske poti pri MDO PD Koroške je Mirku leta 2015 podelil zahvalo za prizadevno delo in ga leta 2016 razglasil za markacista leta na Koroškem.

JOŽEF SEMPRIMOŽNIK
Planinsko društvo Vransko

Jožef Semprimožnik je bil rojen na Kaleh, v zaselku, nad katerim se strmo dvigajo gozdovi vse do Šentjošta na obronkih Dobroveljske planote in Menine planine. Rojstnemu kraju je ostal zvest do danes.
Ker je bil zaposlen v PTT Ljubljana, je bil sprva formalno včlanjen v njihovo PD, hkrati pa je deloval še v domačem kraju. Kot človek narave je zelo rad priskočil na pomoč markacistom. Da bi pridobil še dodatno znanje, je leta 2004 opravil tečaj za markacista in prevzel vodenje odseka. Tega je vodil vse do lanskega leta, še vedno pa je v njem nepogrešljivi člen, ki redno obnavlja in vzorno vzdržuje društvene planinske poti.
Ker je njegov hobi delo z lesom, je z unikatnimi klopmi in smernimi tablami opremil marsikatero pot in zaselek v občini. Jožef je nepogrešljiv prostovoljec pri vzdrževanju planinskega doma na Črети in večletni član UO PD in nadzornega odbora. Ob vsem tem pa vedno najde čas za branje, zato ga odlikuje širok pogled na svet.
Za svoje življenjsko delo je prejel najvišje občinsko priznanje, grb Občine Vransko.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE
Zlati častni znak PZS

ALOJZ PIRNAT ml.
Planinsko društvo Domžale

Alojz Pirnat ml. dela kot markacist že 47 let. Kot desetletni fantič je že spremljal očeta, dolgoletnega markacista in izdelovalca klinov za Komisijo za pota, pri urejanju planinskih poti. Leta 1984 je opravil tečaj za markacista in kmalu zatem prevzel načelništvo markacijskega odseka PD Domžale. Ko je Komisija za planinske poti leta 1979 kupila strojno opremo za nadelavo zahtevnih in zelo zahtevnih poti, se je takoj vključil v nastajajočo tehnično ekipo in kmalu prevzel tudi vodenje akcij. Njegov prispevek, povezan z njegovo izobrazbo strojnega tehnika, je posebej dragocen pri izbiri strojne opreme in različnih materialov za zavarovanje planinskih poti.
Alojz pripada prvi generaciji inštruktorjev markacizma in redno predava na tečajih za markaciste. Leta 2002 je postal vodja Odbora za planinske poti pri MDO PD Kamniško-Bistriškega območja, ki ga še vedno vodi. Nekaj mandatov je bil tudi član Komisije za pota in član Odbora za tehnična vprašanja.
Lojze, kakor ga kličejo prijatelji, zna okoli sebe zbrati sodelavce in jih navdušiti za prostovoljno delo. Kot inštruktor se zna približati poslušalcem - z jasno razlago teorije in nazorno demonstracijo pri praktičnem delu. Njegove markacijske akcije so vselej vzorno pripravljene, poskrbljeno je za varnost in tudi za prijetno vzdušje. Kadar gre na akcijah nadelave poti kaj narobe, deluje umirjeno, razsodno, sodelavci mu tudi zato zaupajo in se mu radi pridružijo pri delu.

Planinska zveza Slovenije podeljuje Zlati častni znak Alojzu Pirnatu ml. za dolgoletno uspešno vodenje akcij obnove visokogorskih zelo zahtevnih poti in za ves prispevek, pri usposabljanju novih markacistov.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE
Zlati častni znak PZS

ALBIN SIMONIČ
Planinsko društvo Celje – Matica

Albin Simonič, profesor športne vzgoje, je v slovenskem športnem plezanju v vseh pojavnih oblikah prisoten že več kot 30 let. Ne samo kot še vedno zelo aktiven plezalec, temveč tudi kot trener številnih mladih navdušencev, ki so se odločili za ta šport. Več kot 20 let je bil aktivni član Komisije za športno plezanje in je močno pripomogel k temu, da se je športno plezanje razvilo do takšnih razsežnosti, kot ga poznamo danes. Ne samo kot tekmovalni šport, ampak tudi kot rekreativni šport za vse tiste, ki uživajo pri plezanju v naravi oziroma naravnih plezališčih.
Kot opremljevalec plezalnih smeri v naravnih plezališčih je pustil ogromen pečat. Posebej pa je treba poudariti, da tovrstno prostovoljno delo še vedno opravlja z velikim veseljem.
Albin je bil med glavnimi pobudniki, da se je plezališče Kotečnik razvilo v enega največjih v državi. Pred več kot 30 leti je bil med prvimi opremljevalci v tem plezališču in izpod njegovih rok je bilo opremljenih več kot 250 smeri. Poleg Kotečnika je treba omeniti še plezališče Črета in široko področje okoli Korošice. Brez njegovega prispevka ta plezališča ne bi bila takšna, kot so danes. Svoje bogate izkušnje pa še vedno prenaša na nove opremljevalce in kot vodja seminarjev in izpitov za opremljevalce skrbi, da bosta obnova in vzdrževanje v slovenskih naravnih plezališčih še naprej potekala na način, ki bo vsem obiskovalcem zagotavljal varno plezanje.

Planinska zveza Slovenije podeljuje Zlati častni znak Albinu Simoniču, ki je skozi vrsto let izjemno pripomogel k temu, da se je športno plezanje, tako tekmovalno kot rekreativno, razvilo do takih razsežnosti, kot ga poznamo danes.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE
Zlati častni znak PZS

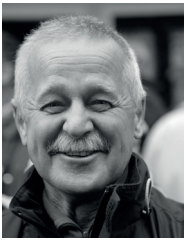

JANEZ KAVAR
Planinsko društvo Križe

Janez Kavar je bil že ob včlanitvi v PD Križe leta 1966 član Gorske straže, leto zatem pa se je kot alpinist vključil v AO društva. V letu 1983 se je pridružil gorskim reševalcem in bil v obdobju 1985–1995 tudi vodnik lavinskega psa.
V okviru GRS se je skupaj s Pavlom Šegulo ukvarjal s sistemom zvez. Tako sta v 70. letih poleg že obstoječega mobilnega sistema zvez GRS »Storno« postavila stacionarni sistem GRS zvez v slovenskih gorah in zasnovala planinsko omrežje za klic v sili (PROKS).
Ob 200. obletnici prvega pristopa na Triglav, 26. avgusta 1978, je bil tehnični vodja neposrednega TV prenosa z vrha Triglava, kar je bil ob upoštevanju tedanjih tehničnih možnosti zelo pomemben dosežek.
V letu 1991 je Kavar vstopil v Slovensko vojsko in z znanjem in izkušnjami, ki si jih je nabral na področju alpinizma in gorskega reševanja, začel z organizacijo gorske enote SV (32. gorske brigade, sedanji 132. gorski polk). Janezova zasluga je, da je začela SV leta 1993 s helikopterskim reševanjem v gorah, kar dela še danes.
Nivo planinstva in alpinizma v Sloveniji ter prenos izkušenj s teh področij v SV je pripomoglo k formiranju NATO centra v Poljčah.
Janez Kavar je bil tudi pobudnik začetka sodelovanja meteoroloških opazovalcev SV v opazovalnici na Kredarici, kar je odločilno pripomoglo k temu, da je ta opazovalnica sploh obstala. Je ustanovni član Združenja vojaških gornikov in njihov prvi predsednik.
Nagrajenec je tudi ljubiteljski publicist, ki raziskuje in piše zlasti o planinski in gorniški tematiki, reševanju v gorah, zgodovini vojaškega gorništva ter smučanja. V času službovanja v SV je bil ves čas zagovornik sodelovanja SV s planinsko organizacijo na vseh področjih (varstvo narave, alpinizem, gorsko reševanje, oskrbovanje planinskih koč itd).

Planinska zveza Slovenije podeljuje Zlati častni znak Janezu Kavarju za njegov celoviti prispevek k razvoju slovenskega planinstva, gorskega reševanja in konstruktivnega sodelovanja s SV ter za dosežke na področju publicistične dejavnosti pri bogatenju slovenske gorniške zgodovine.

JAVNO PODJETJE CENTRALNA ČISTILNA NAPRAVA DOMŽALE - KAMNIK D. O. O.

Centralna čistilna naprava Domžale - Kamnik je bila zgrajena leta 1990 z osnovnim namenom čiščenja komunalnih, padavinskih in industrijskih odpadnih voda z območja občin Cerklje na Gorenjskem, Trzina, Domžal, Mengša, Kamnika in Komende. Iz poslanstva in vizije podjetja je razvidno, da podjetje stremi k odličnosti svojega delovanja ne zgolj na osnovnem področju sodelovanja z zainteresirano javnostjo. V ta sklop štejemo tudi začetek sodelovanja s Planinsko zvezo Slovenije v letu 2013, ko je bil s sodelovanjem Triglavskega narodnega parka uveden sistem odvzemanja vzorcev na čistilnih napravah v planinskih kočah.
Podjetje se je prijazno odzvalo na prošnjo za brezplačno analiziranje odvzetih vzorcev v njihovem usposobljenem laboratoriju. To sodelovanje se je razširilo tudi na interpretacijo ugotovljenih rezultatov in strokovno svetovanje posameznim društvom pri izboljšanju delovanja čistilnih naprav. S sodelovanjem njihovih strokovnjakov, posebno dr. Mete Levstek, je bila izvedena tudi uspešna sanacija nekaterih čistilnih naprav.
Sodelovanje se uspešno nadaljuje, ne nazadnje tudi s sodelovanjem njihovih strokovnjakov v skupini za zmanjšanje škodljivih vplivov izpustnih vod iz Koče pri Sedmerih jezerih.

Planinska zveza Slovenije izreka Pohvalo Javnemu podjetju Centralne čistilne naprave Domžale - Kamnik d. o. o., saj izredno cenimo strokovno pomoč, ki poteka na tako pomembnem področju, kot je obvladovanje izzivov za varovanje narave.

MANCA VOLK BAHUN

Manca se je rodila leta 1985 na Jesenicah. Po končanem študiju Geografije kontaktnih prostorov se je zaposlila na Geografskem inštitutu Antona Melika ZRC SAZU. Ob delu je leta 2020 zaključila doktorski študij geografije na Fakulteti za humanistične študije Univerze na Primorskem.
Ukvarja se z raziskovanjem naravnih nesreč, še posebej nesreč pri snežnih plazovih, in s kartografijo, sodeluje pri opazovanju snega, izvedbi plazovnih delavnic, dopolnjevanju lavinskega katastra in modeliranju. Manca je članica Službe za varstvo pred snežnimi plazovi Zelenica - Tržič, pripadnica Civilne zaščite in članica regijskega Štaba civilne zaščite za Gorenjsko.
Njeno doktorsko delo obravnava problematiko mehanizmov pojavljanja snežnih plazov na območju Alp v Sloveniji. V teoretskih izhodiščih so predstavljene lastnosti in glavni dejavniki, ki vplivajo na nastanek in pojav snežnih plazov, sistemi opozarjanja na nevarnost snežnih plazov, grafični prikazi ponazarjanja nevarnosti in ogroženosti zaradi njih ter koncept napovedovanja snežnih plazov. Prikazan je tudi pregled snežnih sezon v Sloveniji v 30-letnem obdobju (1988–2018) z analizo vremenskih oz. snežnih razmer, od katerih je v veliki meri odvisno pojavljanje snežnih plazov. Zbrala je 499 plazovnih dogodkov z njihovo podrobno analizo. Pokazalo se je, da se beležijo večinoma plazovi, pri katerih je bil vpleten človek. Prispevek k znanosti je prepoznava šestih nevarnostnih vzorcev, ki lahko nadgradijo lavinske biltene ter izpopolnijo lavinski kataster.
Rezultati naloge so uporabni tudi za izboljšanje ozaveščanja in obveščanja javnosti ter za nadgradnjo sistemov za opozarjanje pred nevarnostjo snežnih plazov.

Planinska zveza Slovenije izreka Pohvalo Manci Volk Bahun za doktorsko nalogo z naslovom Mehanizmi pojavljanja snežnih plazov v slovenskih Alpah.

PRIZNANJA VODSTVA PZS ZA POSEBNE DOSEŽKE
Pohvala PZS

RENATA MAVRI

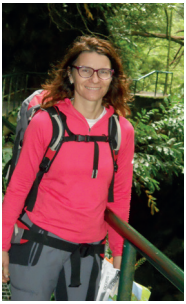

Renata Mavri se je rodila leta 1971 v Kranju. Rada potuje, pleza in obiskuje zavarovana območja narave doma in v tujini. Leta 1997 je zaključila študij geografije na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer je leta 2020 tudi doktorirala.
V svojem doktorskem delu je predstavila vidike trajnostnega načrtovanja rekreacije na prostem v zavarovanih območjih s poudarkom na socialni nosilni zmogljivosti. Trajnostno načrtovanje rekreacije na prostem upošteva posebne geografske razmere za posamezne vrste rekreacije na prostem, zakonodajo in varovalne režime zavarovanih območij. Še posebej se avtorica loteva sprejemanja različnih oblik rekreacije na prostem, kot jih vidijo prebivalci, v njenem primeru prebivalci dveh zavarovanih območij – Triglavskega narodnega parka in Krajinskega parka Zgornja Idrijca.
Renata Mavri je posebej proučevala dejavnosti, kot so pohodništvo (planinarjenje), gorsko kolesarjenje, vožnja z motornimi vozili v naravnem okolju ter skoke B.A.S.E., zadnje kot eno izmed novodobnih oblik aktivnosti v naših gorskih območjih. Osredotočila se je na pregled stanja, zakonodaje, v empiričnem delu naloge pa na zbiranje virov in podatkov z lastnim terenskim delom.
V sklepnih ugotovitvah poudarja oblike rekreacije, ki so trajnostne, posebej hoja, tudi kolesarjenje, pri čemer izpostavlja dejstvo, da se mora gorsko kolesarstvo izvajati v skladu z zakonodajo ter priporočili Planinske zveze Slovenije kot ene ključnih nevladnih organizacij, katere del članstva redno izvaja tovrstno obliko rekreacije na prostem.

Planinska zveza Slovenije izreka Pohvalo Renati Mavri za doktorsko nalogo z naslovom Vrednotenje in načrtovanje trajnostnih oblik rekreacije v zavarovanih območjih Slovenije.